

¶ [otraure; ger. traient; p.p. tret;
ind. pr. I trec (otrae); imperf. treia,
etc.; - subj. pr. tregui, treguis,
tregui, tragnem, tragnen, tre-
quin (o tragui, etc.); imperf.
traqués, etc.]

treure ^{v. tr.} Portar, per sortir
(algui o alguna cosa) fora del lloc
on està tancat, retirant, po-
sat; per sortir (algui) de la situa-
ció en què es troba; per desa-
parèixer (alguna cosa) del lloc on
és; separar d'un tot (una part)
treure algú de la presó. treure
vi de la bota. treure aigua del
pou. treure l'armari del nenya-